सर्गः १६ विभूषणप्रत्युपहारहस्तमुपस्थितं वीक्ष्य विशा म्पतिस्तम्। सौपर्णमस्त्रं प्रतिसञ्जहार प्रह्वेष्वनिर्व्व न्धरुषो हि सन्तः॥ ८०॥ त्रैलोक्यनाथप्रभवं प्रभावा त्कुशं द्विषामङ्कुशमस्त्रविद्वान्। मानोन्नतेनाप्यभिव न्द्य मूर्द्ध्ना मूर्द्धाभिषिक्तं कुमुदो बभाषे॥ ८१॥

विभूषणेति। विशाम्पतिः कुशस्तं कुमुदमुपस्थितं प्राप्तं वीक्ष्य सौपर्णं गारुडमस्त्रं प्रतिसञ्जहार संहृतवान् हि यतः सन्तः साधवः प्रह्वेषु नम्रेषु अनिर्व्वन्धा शान्ता रुट् क्रोधो येषां ते किं० तं विभूषणं प्रत्युपहरति समर्पयति यस्तादृक् हस्तो यस्य तं॥८०॥ त्रैलोक्येति। कुमुदः कुशं मूर्द्ध्ना शिरसा अभिवन्द्य नत्वा बभाषे उवाच किं० कुमुं अस्त्रं गारुडं तन्माहात्म्यमिति यावत् विद्वान् जानन् किं० कुं त्रयो लोकास्त्रैलोक्यं तन्नाथो रामः प्रभवो जनको यस्य तं पुं० किं० कुं प्रभावात् प्रतापात् द्विषामङ्कुशं निवारकं पुं० किं० कुं मूर्द्धनि मस्तके राज्याभिषेकविधिना अभिषिक्तं किं० मूं मानेनोन्नतेनोच्चेनापि॥ ८१॥